

Θεώρημα ΡΛΔ'.

§. τ. θ. **Ο**ί μεταφυσικοί καλέμιοι βαθμοί τῆ κατὰ τὴν σκοπὴν εἰδικῆ διαίρεσι, ἤμισα λαμβάνονται.

Οὐ γὰρ ἀμέλειται διαίρεσι τῆ ψυδαῖς τε καὶ ἀδιωάτως ἔχειν λαοδειχθεῖσι. (§. τ ζ. τ ή.) Ἄρα κτ.

Ἄλλως. Καί εἰ ἐνεργεῖτε, καὶ πρὸ οἰασῶν ἐπινοίας τὸ γι σῶμα τῆς ὑσίας ἐπὶ τῷ ἀνθρώπῳ, φέρειπειν, διήρητο, καὶ ἀνάπαλιν, καὶ τ' ἄλλα οἰσαύτως, ἔξ αὐ φύσει (ἢτοι ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῷ πράγματος, ὡς φίλον τοῖς σκοτισαῖς τὰ τοιαῦτα φιλοσοφεῖν) τὸ ἐν ἀνθρώπῳ σῶμα ἀνύσιον, φύσει δὲ ἡ ὑσία τῷ ἀνθρώπῳ ἀσώματος. Καί εἰ φύσει τὸ ζῶον εἶναι, τὸ λογικόν, καὶ τὸτο ἐκείνε, φύσει ἄρα ἀλογον τὸ ἐν ἀνθρώπῳ ζῶον, καὶ τὸ λογικόν ἄζον. Τὰ δὲ πολλῆς ἔχεται τῆς ἀτοπίας. Ἄρα κτ.

Ἄλλως. Τὰ φύσει καὶ ἐνεργεῖα διηρημῆα, ταῦτα ἐκ ἀποπε ἀφαρεῖσθαι λέγοιτο ἀπ' ἀλλήλων, ἢ γὰρ πρὸ τῆς ἐπινοίας διήρηται. Ἡ δὲ ἀφαίρεσις πλεῖται καὶ διάνοιαν, ἐπὶ τῆ πρὸ τῆς ἐπινοίας εἰζομῶν. Τὰ δὲ ὑσιώδη γνωεῖσμα-ται, δι' ἀφαιρέσεως χωεῖς νοητὰ καθίσαται, καὶ τῆς ὑσίας, καὶ ἀλλήλων· ἐ γὰρ ἐξ ἡ ὑσία φύσει τῶν χωεῖς, ἐδ' ἀνάπαλιν, ἐδ' ἀλλήλων. Ἄρα κτ.

Σχόλιον.

§. τ. ι. **Α**πελεγχθεῖν δ' αὐ ἐκ πρῆμισίας τὸ σκοτεινόν τι-τι πλάσμα, καὶ ἐκ τῆ ἀνωτέρω. (§. τ θ. τ ε. τ ς.) Ἄλλως καὶ τῶν ἄλλων.

Περὶ Ταυτότητος ἔ' Ἐτερότητος, Ὀμοιότητος ἔ' Ἀρομοιότητος, Ἰσότητος ἔ' Ἀμισότητος.

§. τ. ι. α. **Ε**πεὶ ἡ ταυτότης ἐνότης τις, ἢτε ἐτερότης ἐκ διαίρεσεως, ἰσαεῖθμης τοῖς, καθ' ἕς ἐντι λέγεται, ἔς ποῖς, ἢ πολ-

πολλά, τὸς καθ' ἑς ταυτὰ, ἢ ἕτερα, Ἀριστοτέλης ὀρθῶς
 ὑπέθετο. (1) εἶναι μὴ γὰρ πως καὶ συσχεῖα ταυτὰ, ἢ ἕ-
 τερα, καὶ ὕλη, τῆ τε προσοχεῖ καὶ τῆ πορρώτέρω, τῆ δὲ
 πορρώτατω ταυτὰ γὰρ. Καὶ ταυτὰ μὴ, καὶ ἕτερα καὶ γένει,
 καὶ εἶδει, καὶ ἕτερα δὲ τῆ ἀειδμῶ εἶδεν ἦτον, ὅσα τῶ αὐ-
 τῶ εἶδους καθέστηκον ἄτομα. Πόττερον δὲ καὶ ταυτὰ, ὡς καὶ
 εἰ τῆ ἀειδμῶ, κυρίως φαίη τις αὐτῶ, ἢ δοκεῖ. Τὸ μὴ γὰρ
 ἀπολύτως νοεῖται, τὰ δὲ μετὰ τινος χείσεως. Ἡ δὲ χείσις
 αἰεὶ ἕτερα εἶναι ἐθέλει πρὸς ἕτερον. Καὶ εἰσνεχθεῖν αὐ-
 τῶς ἢ ἕτερός, τῆ μάλις αὐτότητι, ὅπερ ἐκ ἑξῶ ἴσα-
 ται ἀντιφάσεως. Ὁ ποίνω φασὶ ταυτὸν εἶναι ταυτὸν εἶ-
 ναι, ἀκυρολογίας ἢ πάμπαν ἀπήλλακται, ὃ καὶ Ἀριστο-
 τέλης συνεῖδεν εἰπὼν (2) ὅτι ἢ ταυτότης εἴδους τις ὅσιν,
 ἢ ἢ πλείονων τῶ εἶναι, ἢ ὅταν χηῖται ὡς πλείοσιν. οἷον
 ὅταν λέγῃ αὐτὸ αὐτῆ ταυτὸν. ὡς δυοῖ γὰρ χηῖται αὐ-
 τῶ, χηῖται δὲ οὐτὶ ὡς πλείοσι τῆ εἰ, ὅσα χεῖται, ἢ καὶ
 τόπυς, ἢ ἄλλως ὅπως ἐν νοητοῖς πληθυνομήν, καὶ πρὸς εἶ-
 τῶ, ὡς ἄλλοτε, ἢ ἀλλαχῆ, ἢ ἄλλως ἔχον, ἀναφερομήν.
 §. τ. β'. Οὐ μόνον δὲ ἄρα τῶ εἶδος τὸ αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ τὸ
 ὅμοιον, καὶ τὸ ἴσον, ὡς καὶ εἶδεν τῶ πλήθους μόνον τὸ ἕτερον,
 ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνόμοιον, καὶ τὸ ἀῖσον. Καὶ ἀπὸ μὴ ἕσεως
 ταυτὸν, ἢ τῆ ἀειδμῶ καταχρηστικώτερον (§. τ. α.), ἢ
 τὸ εἶδει εἰ, ἢ τῆ γένει. (§. σ. π.) αἰεὶ δὲ τὰ ἠγεμνῶς,
 καὶ ἐπομνῶς. Ἐπερον δὲ, ἀνάπαλιν αἰεὶ τὸ ἐπομνῶς, καὶ
 ἠγεμνῶς. Διαφέρει δὲ τὸ εἶναι ἕτερον, καὶ διαφέρειν. Τὸ
 μὴ γὰρ ἕτερον, καὶ ἢ ἕτερον ἐκ ἀνάγκη εἶναι τινὶ ἕτε-
 ρον. πάν γὰρ ἢ ἕτερον, ἢ ταυτὸν, ὅ,τι αὐτὸ ἢ εἰ τὸ δὲ
 διαφορὸν τινός, τινὶ διαφορὸν. ὡς ἀνάγκη ταυτότι εἶ-
 ναι, ὡ διαφέρουσι. Τῶ δὲ τὸ αὐτὸ γένος, ἢ εἶδος. πάν
 γὰρ τὸ διαφορὸν διαφέρει ἢ γένει, ἢ εἶδει. (3) Ἀπὸ δὲ
 τῶ ποσῶ ἴσον ἢτοι μεγέθει, ἢ πλήθει, καὶ ἀῖσον. ὅση δὲ
 τῶ ποσῶ ὅμοιον, καὶ ἀνόμοιον. εἰς ταῦτα δ' αὐτὸ ἀναχθεῖν καὶ
 τα

(1) Μετφ. Δ. Κεφ. 3'. (2) Αὐτόθ.
 (3) Μετφ. Ι. Κεφ. 7'.

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τὰ χέει, ἢ ἐν τῷ ἐνεργεῖν, ἢ πάχειν, ἢ κείσθαι, ἢ ἔχειν, ἢ ἀναλογία ἐνίζομενα, ἢ πληθυσίομενα, καὶ τὰ κατὰ χρόνον ἅμα, ἢ μὴ, καὶ τὰ κατὰ τὸ πᾶ ὅμῃ (ὡς ἐνδέχεται) ἢ χωρὶς· λέγω δὲ, ὡς ἐνδέχεται, ἕξ τὰ σώματα. Ἐκ δὲ τῶν ἀπάντων, ἢ πλειόνων, ἢ ἐνόςτινος τοῖς ἔσιν αἱ ὁμοιότητες συμβαίνουσι, καὶ ἀνομοιότητες.

§. τ ι γ'. Ἐπὶ τούτοις δὲ, καὶ τὰ αὐτὰ εἶη ἐπιτάσεως ἀξιον, ὡς τῷ μὴ ὁμολόγως, τὰ τῷ γένει πάντα, ἢ ἔτερα, τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἢ τοιαῦτα, ἐκ αὐτῶν ἐπιδέξαιτο· ἢ ἢ τῷ πάντε, τὸ κοινὸν ἔχει, ἢ δ' ἔτερα, κοινὸν ἔδεν αὐταῖς, ὡπερ αὐτῶν γένετο ἢ μεταξὺ τῶν ἁδῶδεσις. Οὐδὲ μὴ ἐν τῷ εἶδει πάντα, τῆς οὐσίας ἀνεπίδεικτε ἐπιτάσεως καὶ ἀέσεως ὁμολογημένης· τὰ δὲ τῷ εἶδει ἔτερα, μᾶλλον καὶ ἥττον ἕξφέρειν, ἴσως ἔδεν ἀπεικός· τῇ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀποσάσει τῷ ἕξφορῶν, ἕγγιον ἢ ἀπωτέρω ἀλλήλων γινόμενα. Τὰ δὲ ἐπρόλογως πάντα ἢ ἔτερα, μᾶλλον καὶ ἥττον εἶσαι τοιαῦτα, ἀλλήλοις παρεξισταζόμενα ἐρεθίσεται· μᾶλλον γὰρ πάντα τὰ τῷ εἶδει, ὅτι καὶ τῷ γένει· μᾶλλον δὲ ἔτερα τὰ τῷ γένει, ὅτι καὶ τῷ εἶδει. (§. τ ι β'.) Εἰ γὰρ καὶ τῷ οὐσίαν ἀνεπίδεικτον ἔσαν ἐπιτάσεως καὶ ὑφέσεως Ἀριστοτέλης ἐγνώρισεν (1), τῷ πρώτῳ ἀλλ' ἐν τῇ πρώτῃ ἁδῶδέμῃ, ἕτως ἔχειν ἐδίδαξε. Τὸ δὲ εἶδος μᾶλλον οὐσίαν, ἢ τὸ γένος, ἐδ' αὐτὸς εἰπεῖν ὠκνησεν. Τῶν δὲ κατὰ τὸ ποτὸν ἐνίζομενων, ἢ μὴ, τὰ μὴ ἴσα, τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον παραιτεῖται, τὰ δ' αἴσα ἀσπάζεται. Πέρατος γὰρ ἐπέκεινα πάντος οἱ βαθμοὶ πῆς τε ὑπεροχῆς καὶ πῆς ἐλλείψεως· τῷ δὲ κατὰ τὸ ποῖον τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον δεῖται, καὶ τὰ ὅμοια, ἔδεν ἥττον ἢ τὰ ἀνόμοια. Τῷ δὲ ἥτοι ἁδῶ τὸν ἀριθμὸν τῷ ποιοτήτων, ἢ γένε καὶ ἁδῶ τῷ αὐτῷ, ἐπίτασιν οἷαν ἔσαν ἐπιδέχθῃαι καὶ ἀέσιν.

§. τ ι δ'. Τῆς μὴ ἐν ταυτότητος καὶ ἐτερότητος, ἐκ ὀλιγορητέες ἐμοὶ δοκεῖσιν ἀποδεωκέναι τῆς ὀρισμῆς, καὶ οἱ εἰπόντες, (2) τῷ μὴ, ἀξέφισιν εἶναι τῷ ὄντες, ἄλλο τε καὶ ἀλ-

(1) Περὶ Οὐσίας.

(2) Γενεσίως. Μισκφ. Μίρ. α'. Κιφ. Δ'. Ὀρισμ. λ δ'. λ ι'.

ἀλλαχῶ θεωρημῶν, τὴν δὲ τροπὴν τῶν τόπων, καὶ χρόνον
 συμμεταβάλλοντος. Οὕτω γὰρ τῶν, καθ' οἷον δή τινα τρο-
 πον, τὰ αὐτὰ εἶναι λεγομένων, ἢ μὴ, καὶ γένει φημί, ἢ
 εἶδει, ἢ ἀειδμῶν, ἀποδεδοκότες εἰσὶν, ὁρισμὸν εὔα, κοι-
 νῆ καὶ πάντων λεγομένων. Εἰ μὴ γὰρ ἐξάπη, ἐπὶ πολὺτε
 ἠερκέσαντα, καὶ τόπον ἀμείψαντα, γένει, ἢ εἶδει, ἢ ἀει-
 δμῶν ταυτὰ εἶναι λόγου. Εἰ δ' ἔν, ἔπερα ὡς οἷα οἱ Γερ-
 μανοὶ ταυτὰ, ἢ ἔπερα ἀποφαίνονται, ὧν θάτιρον ἀντὶ ἐπ-
 ρυ τροπῆς ἀνδ, ἢ μετὰ γε, ἀντισυνεχθεῖν, καὶ ὧν θάτιρον
 ἐνοεῖν, ἢ μὴ, πάρεσιν, παῦ ὅτι καὶ θάτιρον (1), ἐκ τῶ
 ἠερκεσίν τινα ἐμφαίνειν ἀτομικῶν, τὰ τῆ ἀειδμῶν ταυτὰ,
 ἐξω τῶ ὁρισμῶν τιθεῖναι εἰκόασιν.

§. τ.ι.ε. Διεῖλον δὲ ἐκ ἀτόπως τὰ ὄντα ταυτὰ, ἢ ἔπερα,
 εἰς τὰ ἀπλῶς τε, καὶ μεταφυσικῶς τριαῦτα, καὶ τὰ πῆ, καὶ
 κοινοτέρων. Καὶ ἀπλῶς μὲν, καὶ καὶ μεταφυσικῶν, ἔτω φα-
 ναι, ἀκρίσειαν, ταυτὰ, ἐφ' ὧν ἔ μόνον τὰ ἐπισιώδη, ἀλλὰ
 καὶ τὰ ἐπισιώδη ὡσαύτως ἔχουσιν ἔτω δὲ ἔπερα, ὧν μόνον
 τὰ ἐπισιώδη, ἐτεροίως ἠερκεῖται. Πῆ δὲ, καὶ κοινοτέρων ταυ-
 τὰ, οἷς τὰ μὲν ἐπισιώδη, ἐδόλως ἐξήλλακται, ἐτεροῖα δὲ
 αὐτοῖς τῶ ἐπισιωδιστέρων ἔσιν ἄ, ἢ τὰ πλείω ὡσε τῶ
 κοινη ταυτὰ, μεταφυσικῶς εἶναι ἔπερα. Κοινη δὲ ἔπερα, τὰ
 καὶ τὰ ἐπισιώδη περηλαγμενά. Οἱ δὲ Γερμανοὶ ἀπλῶς μὲν
 εἶναι ταυτὰ βέλονται, ὧν ἐδὲν ἔσιν εἶρεν ἐν θάτιρον, δ
 μὴ καὶ θάτιρον παρῆ. Εἰ γάρτι, ἀρόςτι, φασίν, ἔξει τὰ
 τῆς ταυτότητος.

Θεώρημα ΡΛΕ΄.

§. τ.ι.ς. „ **Ο**ντα δύο, ἢ καὶ πλείω, ὑφιστάτα, γένει
 „ μὲν, ἢ εἶδει εἶναι ταυτὰ, δυνατόν. Ἀειδμῶν δὲ, ἀδυνα-
 „ πν.
 „ Γένει γὰρ, ἢ εἶδει ταυτὰ ἀν εἶη, τὰ ἦτοι τῶ κοινοτέρων
 τῶ

(1) Βαυμιῖς. Κεφ. ε΄. §. γ. ζ΄. Ὀντολογ. Μέρ. α΄.
 Metaf. Tom I. M

τῆς νομομένων ἐπὶ τῆς ἐσίας γνωρίσματος, ἐπίσης κοινωνούν-
τα, ἢ καὶ τῆς εἰδοποιούντος, καὶ συλλισάντος. (εἰς ὑπόθ.)
Δυσεπὸν δὲ εἶναι, μᾶλλον δὲ εἰσὶ, τὰ τῆς κοινωνίας ταύ-
της λαχόντα τὰ μὲν καθ' ἑκάτερον τὸν τρόπον, τὰ δὲ κα-
θ' ἕτερον. Ταύτητι καὶ ἰδέα μία, ἀδραστική γίνεται τῆς
κοινῆς τοῖς πλείοσιν ἐνυπάρχοντος. (β. σ π ή. σ π θ.)
Ἄρα τὸ Α'.

Ἀλλ' εἴπερ ἀειδμῶ ταυτὰ, καὶ εἴ· ἢ γὰρ ταυτότης ἐνό-
πιστις ἔστι. (β. τ ι α.) Καὶ μὴ καὶ δύο, ἢ καὶ πλείω.
(εἰς ὑπόθ.) Καὶ εἰς εἴ· ἄρα τὸ εἴ, ὅπερ ἀδυνάτον.
(β. λ.) Ἄρα καὶ τὸ Β'.

Σχόλιον.

β. τ ι ζ'. Μὴδεὶς ἐντεῦθεν καὶ τῆς ὑπὲρ νῦν Τριᾶδος, καὶ
τῆς ἑσίας ἐνανθρωπήσεως, βέβηλα χεῖλη ἔχεται πολμη-
σειν. Ὁ γὰρ εἰπὼν ὄντι δύο ὑφιστάτα, ἐσίας δύο, ἢ
πλείω τῆς ἀειδμῶς διηρημύνας ἠνίξατο. Τῶν δὲ ὑπερφυσῶν,
καὶ λόγῳ παντὸς ἐπέκεινα μυσηίων, τὸ μὲν ἐν μοναδικῇ,
καὶ ἐσιαί· τῆ φύσει τὸ ἕρισόν λαβδέν τῆς ὑποστάσεων,
εἰς ἑῖς, ἀλλὰ Θεὸν εἴνα προσκυθεῖν μυεῖ τὰς πισδόν-
τας. Τὸ δὲ ἐν δυοῖ ταῖς φύσεσιν ἀσυγχύτοις, μίαν τὴν
τῆ λόγῳ δοξάζειν ὑπόστασιν, εἰς δύο, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν εἴνα
θεῶνθρωπον σέβειν. Οὐ γὰρ, εἰς ἐκεῖσε συμερίζεται
τοῖς προσώποις ἢ φύσεσιν, καὶ τὴν Ἀρείαν μαρίαν, εἰς ἐνταῦ-
θα ταῖς φύσεσιν τὰ πρόσωπα συμπληθύνεται, καὶ τὴν
Νεσορίαν παραύοιαν. Ταῦτα γὰρ τῆς κτισῆς ἐσὶν ἐσίας τὰ
πάθη, ὧν ἢ ἀκτιστος ὑπερσσιότης ὑπερδρυμική πισδεται.
Ὡς ὄγε ἐκ τῆς παρήμιν τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς μεθεῖν θρασυλό-
μος, πολὺ πρότερον, ἢ λόγῳ, ἐλλεβόρα ἐσὶ θεόμυρος.

Θεώρημα ΡΛ ε'.

β. τ ι η'. Ἄ μόνῳ τῆς ἑσίας ταυτὰ, εἰς μεταφυσικῶς,
ἢ ἀλλ' εἰς κοινῆς εἰσὶ ταυτὰ.

Ἐπὶ

Ἐπὶ γὰρ τῶν τὰ συλλισσῶντα τὸ εἶδος ἐσιώδη γνωρίσματα ἔ κοινολογεῖται. (εἰς ὑποθ.) Δεῖ δὲ, ἐφ' ὧν ἡ μεταφυσικὴ αὐτῆ ἐπιθεωρεῖται ταυτότης, ἅπαντα τὰ ἐσιώδη, καὶ δὴ, καὶ τὰ ἐπυσιώδη εἶναι κοινά. (β. τ. ι. ε.) Ἄρα ὅπερ ὡς τὸ Α'.

Κοινῇ δὲ ταυτὰ, ἐφ' ὧν τελάχισον τὰ ἐσιώδη κοινά. (β. τ. ι. ε.) Ἀλλ' ἔχει ἕως ἔχει τὰ μόνον τῆς ἡμῶν ταυτιζόμενα. Τέτοις γὰρ τὰ τῶν εἶδους ὄντα συστατικά, εἰσὶ διαφέροντα. (εἰς ὑποθ.) Ἄρα καὶ τὸ Β'.

Θεώρημα ΡΛΖ'.

β. τ. ι. θ. „ **Τ**ὰ ἄχει τῶν εἶδους ταυτὰ, κοινῇ μὲν ταυτὰ, μεταφυσικῶς δὲ, καὶ καὶ πᾶσιν ἀκρίβειαν ἔχει.
 Πρὸς γὰρ ἐκεῖνο, ἤρκεσε τὰ ἐσιώδη πάντα εἶναι ταυτὰ. (β. τ. ι. ε.) ὅτι δὲ τῶν, καὶ τὰ ἐπυσιώδη ἡμῶν ταυτιζόμενα. (β. αὐτ.) Ταυτὰ δὲ καὶ εἰς ἀνάγκης ἐκείνοις αἰετῶς συμβέβηκε τῶν αὐτῶν, ἢπερ ἐπιδοχόμῳς ὅτι συμβέβηκε. (β. σ. λ.) Καὶ ἀειδμῶ δὲ διαφέρουσιν (εἰς ὑποθ.) καὶ τόποις, καὶ χρόνοις, καὶ πανταίαις ἄλλαις ποιότησι, τὸ ἕτεροῖον τῆς καταστάσεως ἐμφαίνεται, ὡς δῆλον. Ἄρα ὅ τὸ Α' καὶ τὸ Β'.

Θεώρημα ΡΛΗ'.

β. τ. κ. „ **Τ**ὸ μεταφυσικῶς τὸ αὐτὸ, καὶ ἀειδμῶ εἶναι ἐπιδοχόμῳς.
 Δέον γὰρ εἶναι τὸ αὐτὸ, (εἰς ὑποθ.) ἐπεὶ ἔ μόνον τῆς ἡμῶν ἔχει. (β. τ. ι. θ.) Οὐδ' ἄχει τὰ εἶδους ἔχειν τὰ τῆς ταυτότητος. (β. τ. ι. θ.) ἀνάγκη πᾶσα, (β. τ. ι. α.) τῆς ἀειδμῶ εἶναι εἶναι.

Θεώρημα ΡΛΘ'.

§. τ κ α. ὄντα δύο ὑφεσῶτα μεταφυσικῶς εἶναι ταυ-
 ,, τὰ, ἀδύατον.

Εἴη ἄν αὐτὰ εἰς ἀνάγκης ἢ πρὸ ἀειδμῶ εἶ. (§. τ κ.)
 ἀδύατον δέ. (§. τ ι ε' .) Ἄρα κτ.

Ἄλλως. Ἐπὶ τῷ μεταφυσικῶς ἔπω ταυτίζεσθαι ὑποτιθε-
 μῶν, ἔ μόνον τὰ ἐσιώδη, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπεσιώδη αὐτὰ,
 ὡσαύτως, ἔχειν ἐπαύγκτες. (§. τ ι ε' .) Ἀδύατον δέ δύο
 ὑφεσῶτα, οἷον Α καὶ Β, ἔπως ἔχειν. Εἰ γὰρ τὰ ἄλλα κοι-
 νὰ αὐτοῖς ὑποτιθεῖ ἅπαντα, καὶ τότε μὴ ὁπιδεῶς ἔχη τοῦ
 καὶ ἀεγραφῶ, ὡσαυτὰ σώματα, καὶ ἁμοιῆς τύχοι τῆς
 αὐτῆς, ὡς ἐν μιδεῶν μιδεῶς ἀλλήλων διαφέρειν· οἷον ἐν
 ὑποθέσει δύο ἄγγελοι, ψυχαὶ δύο, ἀλλὰ τότε διακρί-
 θαι ἀλλήλων τὰς ὑποστάσεις, ὡς μὴ θάπερον εἶναι θάπε-
 ρον, ἰκανὸν τέτοις εἰς ἐπερότητα. Ἡ δὲ ἐπερότης ἐπασῶν εἰ-
 σαχθεῖσα ἀαιρετική γίνεται τῆς ἐπ' ἀκρίβες ταυτότητος.
 Ἐξοὶ γὰρ δῆπε, εἰ μιδεῶν ἄλλο, τὸ Α, τὸ μὴ εἶναι αὐτὸ
 Β, ὃ ἔ πρόσει τῷ Β, Β ὄντι. τότε Β τὸ μὴ εἶναι τὸ
 Α, ἀλλ' ἐπερον τέπε, τὸ μὴ ἐπερε ἑαυτῶ τυχαῖοντος. Ἄ-
 ρα κτ.

Σχόλιον.

§. τ κ β. Ὄ μετ' ἀκρίβειας καὶ τοῖς Γερμανοῖς ἔ προ-
 πολλῶ φιλοσοφήσας Λεϊβνίτιος, καὶ περαιτέρω χωρήσας τοῦ
 προτεθέντος, ἀπιχυρίσατο, ὡς καὶ τὸ τότε, καὶ τὸ χροῖον,
 καὶ τῆς καθ' ὑπόστασιν ἐπερότητος ὑπεξαίρεμῶν, ὄντα δύο
 πᾶντη πᾶντως ὅμοια ἀλλήλοις ὑποσῶναι ἀδύατον. Ἡ δὲ
 δόξα, ἀρχὴ τῷ ἀδιακρίτων αὐτῶ προσείρηται· διὰ τὸ γνέ-
 θαι αὐτῶ, εἴπερ, τὰ τοιαῦτα μιδεῶν ἀλλήλων διακρίσιμα.
 Κατασκυλάζειν δὲ τὸ δοκεῖν αὐτῶ ἐκ τότε μάλιστα ὑπείλη-
 φει, ὅτι λόγοι αὐτῶ ὑπεῖν, ἀποχρῶν θείσαι τὸ μὴ
 ὡδε, τὸ δὲ ὡδε, ὁμοιοτάτων ὄντων, καὶ ἀλλήλων ἀντικαθί-
 σταθαι δυναμῶν. Ἀλόγως δ' ἐκ αὐτῶ γέοιτο μιδεῶν. Τέτου
 δὲ

δὲ καὶ μάρτυρας, τὰς αἰδησεις αὐτὰς παρίση. Μηδὲ κέχρηται δύο εἰρεθῶσαι δυνατὸν, τέλος ἀλλήλαις προσεθικείας ἁγαινόμομος· ἢ κόκκος φάμμου, ἢ φύλλα δένδρων, ἢ τινα τῶ ἐν τῇ φύσει, ὅλων. Ὡς καί τινες τῶ πρὸ τὴν Ἐλεγκτορίαν Ἀινόβρι, καὶ τὸν ἐν Ἐρρένχαϊζεν πρὸς αἰσον, ἐπὶ ἀρχύσει ψυχῆς ποτε τὸν πρῶτον ποιημῶν μὴ τῷ φιλοσόφῳ, καὶ πρὸ τῆς δόξης ἀλεγχομένου, ἀντιφροσύνης τῆς δόγματι, ὅτι εἰρήσει δυοῖν φύλων πάντη ὁμοίων, τὴν ἄλλω τὸ πλεῖστον ἐκδαπανῆσαι τῆς ἡμέρας.

(1) Ἀλλ' αὐτὸ μὲν ἐν ἀσκήσῃ παιδρῶ φιλόσοφος. Πρὸς δὲ τῷ ζητημένῳ, τὸ δοκῶν ἀπεφαινομένοις, τὸ ὑφιστάς τῷ δυνατῷ ἀναγκαῖον εἶναι πρὸ πάντων ἀκρίβειαι. Εἶτα καὶ τῶ ὑφιστάτων τὰ σιωπῶν, τῶ ἀπλευσάτων. Εἰ μὲν γὰρ πρὸ τῶ ἀπλευσάτων ὁ λόγος ἢ, δίχα τῆς καὶ χρόνον, καὶ τόπον, καὶ τῆς ὑποστατικῆς μάλιστ' εἰς ἑδρὴν τιθεμένης ἐπρόπιος, ὄντα δύο, καὶ πᾶσι ἀπλᾶ ταῦτα τειθῆ, εἴτ' ἔν, καὶ σιωπῶν, ἀκριβῶς ὁμοία πρὸς ἀλλήλα, ὡς μηδ' ἂν τινὰ ἐν ἀντίφασιν ὑπαντιάζουσιν φέρονται, ἀδυνάτα ἡμῖν εἶ δοκεῖ. Αὐτίκα γὰρ ἀδυνάτα αὐτὴς διδάσκων, καὶ ἀντιφάσκοντα, καὶ ἐκ τῆς ῥάδιον εἶναι σιωπῶν, ὅτι τὰς καὶ τόπον, καὶ χρόνον ἀφ' ἑαυτῶν πρὸς ἑδρὴν τιθεμένοι, εἰς αὐτῶν ἔπειτα, τὸ ζητημῶν κείνῃσι· ἁγῆ, γὰρ, τὸ μὲν ἄλλω, φασί, τὸ δὲ ἄλλω; καὶ τὸ μὲν, εἰ τύχοι, νῦν ἤδη, τὸ δ' ἄλλωτε; Καὶ ὅτι ὁμοία πάντη ὑποτιθεμένοι, καὶ τῶν τὸ μὲν ὑφιστάς, τὸ δὲ πρὸς ὑπόστασιν ἀδυνάτων ἀπεφαινομένοι, τὴν ἐχάτῳ αὐτὰ ἀνομοιότητα πρὸς ἀλλήλας. Εἶτα, εἰπὲν τὸ ἕτερον κατ' αὐτὴς δυνατὸν, τί μὴ καὶ τὸ ἕτερον; Εἰ δὲ χωρὶς ἐκάτερον, τί μὴ καὶ ἄμφω, ἅμα; Ἡ καὶ κόσμος ἕτερος τῶ ὑφιστάς ἐμφερέστατος ἐν τοῖς ἀδυνάτοις ταχθήσεται, καὶ ταῦτα παρὰ τῶν Δημιουργῶν ὁμολογημένους; ἢ τῶ δόξῃ πρὸς ἀχθῆτος ἤδη, ὀλέθῃ τὸν ἔντα ἐπ' ἀνάγκης; ἀλλ' ἔκ' ἔχει λόγον. Οὐ γὰρ ἢ ἐκείνη ἀνομοσύνη τῆς τῶ ὑφιστάς παρὰ τῶν παραίτιος ὄντων, εἰ δὲ πρὸς τῶν ἐπισημῶν τι, ἀναγκαῖον ὄψασθαι πρὸς ὑπαρ-

(1) Εἰσηγήσι. Φιλοσοφ. τῶ Φιλοσόφῳ Κασσιλίτ. ἐν β. 12.

ὑπαρξίν τῶν, ὡς αὐτὸ καὶ τὸν ἐναντίον λόγον, ἢ τῶ ὑφιστά-
 τος ἀνυπαρξία ἐπαχθεῖν, ἐκ τῆς τῶ μὴ (εἰ εἴξ ὑποθέ-
 σεως λάβοι) ὑποστάσεως. Ἀλλὰ τί δήποτε ὁμοίων ὑποτι-
 θεμνίων φασίν, ὁ μὲν πρότερον, ὁ δὲ ὑστερον; καὶ ὁ μὲν
 ᾧδε, ὁ δὲ ᾧδε; Ἀλλὰ γὰρ (ἴν', ὁ φθάσας ἐφω εἴσω,
 ὅτι λόγον ἀπαιτῶσιν, ὧν ἐδύνα λόγον ποιεῖν ἐπαγγέλλον-
 ται) αὐτὸς αὐτῶς ἡδέως πυθοίμην αὐτῶ, ὁ καὶ ὁ Ἀγγλος
 Κλάρκιος, τῶ Γερμανῶ Λεϊβνιτίῳ πυθέδαι φέρεται. Τί
 δήποτε ἐχί ἀπὸ εἴξ χιλιάδων ἐνιαυτῶ, ὁ Δημιουργὸς ἡμῖν
 τὸ πᾶν τὸδε ὑπέστησεν (1); Εἰ γὰρ ἀπαντήσας εἶποι, ὡς
 ἐδύνα. πραγματιῶδες ὁ χρόνος, τῶ ἐν χρόνῳ ὄντων χωρεῖς
 ὑφιστάμενος, αὐτὸ δὴ τῶ καὶ αὐτοὶ περὶ τῶ δύο ὁμοίων
 ζητεῖται, τὸν λόγον, τῶ τὸν μὲν πρότερον ἀπαχθεῖν αὐτῶ,
 τὸν δὲ ὑστερον, καὶ τὸν μὲν ᾧδε, τὸν δὲ ᾧδε, ἀπαπλησίως
 ἀπαντήσομεν. Καὶ χωρεῖ δὲ τῶ, λόγος μάλιστα ἀπα-
 χθῶν, ἐν τοῖς περὶ τῶ ἀπαχθῶν ἐχόντων, κινεμήτοις τοῖς
 δε ζητήμασιν, ἢ τῶ Δημιουργῶ θέλησις ὄσιν, ἢ τὸ δοκεῖν
 παντελῶς ὄσιν, ὅτε, καὶ εἴθι βέλεται ἀπαχθεῖσα. Καὶ
 ταῦτα μὲν περὶ τῶ δυνάτῳ ἀπλῶς προκειμῆναι ζητεῖν. Εἰ
 δὲ περὶ ὑφιστάτων ἢ λόγος, τῶ μὲν συσθέτων χαλεπὸν
 οἶμαι, ἴσως δὲ καὶ ἀδύνατον ἐν τῇ φύσει, δύο εἶρεθαι τι-
 νὰ, ἀκριβῆ τὴν ἀπὸς ἀλλήλα ἐμφίρειαν διασώζοντα. Τῶν
 δὲ ἀπλεσάτων, οἷον μολοίων δύο πᾶνυ λεπτῶ, αἶρος,
 πυρός, κτ., τί μὴ ἐχί; συλορῶν ἐκ ἔχω. Τῶναντίον δὲ
 ἐμμεγε δοκεῖ, ὡς ἡμῶ πάντα ἡμῶ ἀνόμοια τὰ ἀπλεσάτα, ὡ-
 χετ αὐτῶ ἐκ τῶ ὄντων, ἢ κατὰ τι ὁμοιότης; νῦν δὲ ἐπεὶ πολ-
 λά ἐν τοῖς ὄσιν, ἰδεῖν ὄσιν ἐν πολλοῖς, καὶ ἀμυδρῶ ἐμ-
 φαίνοντα τὴν ἀπαπλη ἰότητα, εἰκὸς ὄσιν ἀποφαίνεθαι, ὅ-
 τι πλεῖστα τῶ ὁμοφυῶν σωματίων, εἴξ ὧν ὡς πρωτίτων
 οἰοθεὶ σημότων τὰ συσθέτα συσφαίνεθαι, ἀλλήλοις ὄσιν
 ἐμμερέσάτα. Εἰ γὰρ (ὁ μέγισον αὐτοῖς ὄπλον εἶναι δο-
 κεῖ) τὸν ἀποχθῶντα αὐθις ἡμῖν λόγον ἐπανατείνωσι, καὶ
 τί δήποτε πύσωνται, τὸ μὲν τῶ ἐμμερέσάτων τῶν τῆς
 ὕλης

(1) Παρὰ τῆ Φιλοσόφ. εἴθι αὐτῶ. (β. 96.)

ἕλης μορίων, ἐν τῇ σφαίρῳ τυχόν τῆς σελήνης τέτακται, τὸ δ' ἐπὶ γῆς, εἰ ἀλλήλων ἕδν' ἁφίρει, πρῶτον τὸ αὐτοδιόριστον, αἷς κ' ἀνωτέρω, τῆς τῷ Θεῷ βαλήσεως, αἷς λόγον κεφαλαιωδέσατον ἐπὶ τῷ τοιούτων ὄντα, εὐ ποιῶντες ἀποδῶσομεν. β. ὅτι κακίσει χεῖρα ἢ τῷ ὁμοίῳ, ἔσ' τὸ ἐν μέρει ὁμοιον τῆς συμπήξεως τῷ ὄλεθρῳ, ἐραμῆ. Καὶ αἷς, ἐπεὶ φε:τιὸν ἢ ἐκείσε, καὶ θάπρον, ἐξαρκύντος τῷ ἐτέρῳ, ἀναγκαῖον δὲ ᾧδε, τὸ μὴ εἶθ' α, τὸ δὲ εἶθ' α ἐπέθῃ. Οὐκὲν δ' ἐκάτερον ἐκατέρωθι, ἕδ' ἕδέτερον. γ. δὲ, ἐπεὶ ἕδν' ἀλλήλων ἁφίρει, αἷς ἢ ὑπόθεσις βέλεται, ἔσ' δὴ τῷ αὐτῷ μάλιστ' α τὸ μὴ ᾧδε, τὸ δὲ ᾧδε, ὅτι ἕδν' ἁφίρει, ἀποκινῶμεθα. Ὡς τὸγε ἐπὶ τῷ ἀδιαφόρως ἐχόντων, λόγον διαφορᾶς ἀπαιτεῖν, ἀδιαπλήσιον αὐ εἶη ἐκ τῷ ἐναντίῳ, τῷ αἷς ἀδιαφόρως ἔχουσι κεχῆθαι ἐθέλειν, τοῖς διαφέρουσιν.

Θεώρημα Ρ Μ΄.

δ. τ κ γ'. Ἦ τῶν φύσει ὄντων ἕδν' αὐτὸ ἑαυτῷ ἀπλῶς ταυτόν.

Τῷ ἕδ' εἶ, ταυτόν ἑαυτῷ εἶναι λέγοντες, αἷς δυσὶ χεῖμαθε, πρὸς ἑαυτὸ αἷς ἄλλοις, ἢ ἄλλοις, ἢ ἄλλοις πῶς. ἔχον αὐτὸ ἀναφέροντες. (δ. τ ι α.) Οὕτω δὲ τοι θεωρεῖντες, μεταβολῶν αὐτῷ τῷ ἐπεσιωδῶν, οἷον τόπε, κ' χρόνε, καὶ ἄλλων τῷ ἐπισυμβαίνοντων αὐτῷ ἐπεισάγομεν. Ἀλλὰ ἕδ, ἐπὶ τῷ ἀπλῶς ταυτὰ εἶναι νομιμῶν, ἔ μόνον τὰ ἐσιωδη, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπεσιωδη αὐτὰ, αἷς αὐτῶς ἔχειν ὑποτίθεται. (δ. τ ι ε.) Ἄρα κτ.

Σχόλιον.

δ. τ κ δ. Οὕτω τοίνυν, πολλῶ πάντως μεξιώτερον, καὶ τῷ λόγῳ σύμφωνον, ἐφιλοσόφησαν οἱ Ἡρακλειτίζοντες, ἢ πᾶσαν ἀρδῶν ἀλήθειαν ἀπὸ τῷ ὄντων ἀποκρυσάμενοι. Οὐ ἕδ' ἐπειδὴ ἐώρων πᾶσαν ταύτῃ κινεμῶν τῷ γύσειν, περὶ τῷ μεταβάλλοντος, ἕδν' πάντα ἀληθεῖν ᾧφειλοι' ἐπ-

φέρειν. Εἰ γὰρ ἄλλο μὲν, καὶ ἐν τῷτο, ὡς ἀληθές αὐ-
 τὸς εἰκότως τὸ λεγόμενον αὐτὸς ἦτοσαν, καίτοι μὴ ὄν ἀλη-
 θές. Ἦρκει δὲ τὴν δι' ὅλα ταυτότητα ἀρνημένης, τὴν ἐν
 μέρει τε καὶ κοινῇ λεγομένην φησὶ δέξασθαι. Ἔσω γὰρ ὅτι
 ἢ δις τῷ αὐτῷ ποταμῷ ἐκ ἔστιν ἐμβῶναι, εἰ δὲ βέλει,
 ἢ εἰς ἅπαξ, ὡς εἰδοκεῖ Κρατύλλῳ, ὃς καὶ Ἡρακλείτῳ, τὸ δις
 ἢ εἰπόντι ἐπετίμα, καὶ τὸ πλοῦταϊον εἶδεν αἶτο δεῖν λέ-
 γειν, ἀλλὰ τὸν δάκτυλον ἐκίνει μόνον. Ἀλλὰ μὴ κα-
 τὰ γε τὰ ἐσιώδη ὑπέστη τὴν μεταβολὴν τὸ ὕδωρ, ἐπεὶ
 παρ' ἑρρόσων, ἢ καὶ τὸ εἶναι ὕδωρ, καὶ σῶμα, καὶ ὑγρόν, ἀ-
 μα πῶ τῷ τυχόν, καὶ τῷ χρόνῳ συωξερρύη, καὶ συωξέ-
 ση; ἀλλ' ἐκ ἔστιν εἰπεῖν. Ὡς γὰρ Ἀριστοτέλης πρὸς ἐκείνους
 ἢ ἔτω φρονέοντας, εἰ τὸ αὐτὸ ἐστὶ, τὸ μεταβάλλειν καὶ τὸ
 ἢ ποσόν, καὶ καὶ τὸ ποιόν. Κατὰ μὲν ἐν τὸ ποσὸν ἔσω μὴ
 ἢ μόνον (εἰ δὲ βέλει, καὶ καὶ τὸ ποιόν, ἀληθές γὰρ καὶ
 τῶτε ὅτι πολλῶν, καὶ εἶδεν ἦτοσαν ἐπ' αὐτῶ τῶ ὕδατος.) ἀλ-
 ἢ λὰ καὶ τὸ εἶδος ἅπαντα γινώσκοντες. (1) Ἀλλ' αὐτοὶ καὶ
 ἀνα τὴν κατ' Ἡρακλείτον ἤχησαν ὄντων, μαλακὸν αὐτὸς
 ἀληθείας ἀναλεξάμενοι, εἶδεν τῷ ἐνδεχομένων ὡς ἔπειθ',
 καὶ ἀλλοιωτῶν, (δ. σκἀ. σκγ.) καὶ χρόνῳ, καὶ τόπῳ, καὶ
 μυρίαις ὅσαις ἄλλαις μεταβολαῖς ὑποκειμένων, ἀπλῶς τε,
 καὶ καὶ μεταφυτικῶν ἀκρίβειαν, ἑαυτῶ ταυτὸν εἶναι ἀποφαι-
 νόμεθα, καὶ εἶδεν κυρίως ὄν ταύτη γε, ἢ περ ἑφθήμεν καὶ ἐν
 ἄλλοις εἰπόντες, (δ. ρνζ. ρνη.) ἢ γόμεθα. Τὸ δὲ καὶ
 πάντα πάντως συωκρίπτειν τὰ ὄντα τῶ εἶναι, διωσκάως
 μεταβάλλοντα, ὡς μὲν τὴν κοινότερον ὅτι λεγομένην αὐ-
 τοῖς ταυτότητα ἐναποσώζεσθαι, εἶδεν ποτε συχωρήσομεν, ἀλ-
 λ' οἴόμεθα ταυτὸ ἑαυτῶ πῆ μὲν ταυτῶσαι, πῆ δὲ καὶ τῶς
 ταυτότητος ταύτης ὀξίσασαι. Ἀμέλει καὶ γὰρ ἢ τῷ ἐπισιω-
 δεσέρων ἔοπη, τὴν μὲν ἀκριβεσάτῳ ταυτότητα κολῶει καὶ
 ὑποτέμνεται, τὴν δὲ καὶ κατὰ γε τὰ ἐσιώδη αὐτὰ, εἰ τέλος
 παραιρεῖται. Ἐκ δὲ δὴ τῶτε, καὶ τὸ περὶ τῶς ἀνασάσεως
 τῶ νεκρῶν ἀπορημάτιον, ῥῆσα ἐστὶν ὅτι λύσασθαι. Εἰ γὰρ
 καὶ

(1) Μισαφ. Γ. Κεφ. Ε'.

ἢ ὀξυλλοιωμένοι τὰς τε ἡλικίας καὶ τὰς μορφάς, αἷς ἐν ἰσ-
ραῖς ἀπορρήτοις μύθεσι διδασκόμεθα, οἱ νεκροὶ ἀνάστησον-
ται, ἀλλ' ἔδωκ' ἦτον οἱ αὐτοὶ ἐκεῖνοι ἔσονται οἱ προβεβιω-
κότες, τὸ ἔσιωδες εἶναι, μὴ τὸ ἀθάπαι μεταβαλόμενοι.

Θεώρημα ΡΜΑ'.

δ. κς'. „ **Μ**όνος μάλιστα ὁ Θεός, ὃ αὐτὸς ἐστὶ.
καὶ δ', καὶ τὸ (δ. σκς'. καὶ τιδ'. τιδ'.) χθές καὶ
σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τὰς αἰώνας. εὐ δὲ ὁ αὐτός εἶ, καὶ
τὰ ἔτισε ἐκ ἐκλείψουσι.

Θεώρημα ΡΜΒ'.

δ. κς'. „ **Τ**ὰ τῷ ἀειθμῷ ἄλλα, πῆ μὲν ἄλλοια, πῆ
„ δὲ καὶ ἔχι.

Ταῦτα γὰρ καὶ τόπων, καὶ χρόνων, καὶ πολλοῖς τοῖς ἄλλοις
ἄλλως ὁπσυμβαίνουσι, παρήλλακται· καὶ εἰ μὴδὲν ἄλλο, τῆ
γεμῶ κατ' ὑπόστασιν ἐπερότητι διακρινόμενα, πολλῆς τῆς
καὶ τὰς ἐνεργείας καὶ τὰ πάθη ἐπροϊότητος μετέχει πρὸς
ἄλληλα. Τὸ ἄρα Α'.

Ἄλλα καὶ ἐπὶ πολλῶν ταῦτα ἕξωμοίωται ἀλλήλοις, ὁμοει-
δῆ τυγαύοντα. (εἰς ὑπόθ.) Ἄρα καὶ τὸ Β'.

Θεώρημα ΡΜΓ'.

δ. κςζ'. „ **Τ**ὰ ἄλλα τῷ εἶδει ὡσαύτως. Ἄλλα τὸ μὲν
„ μᾶλλον, τὸ δὲ ἦτον.

Τὰ γὰρ ἄλλα τῷ εἶδει, ἐπομείως καὶ τῷ ἀειθμῷ ἔπα-
ρα. (δ. τιβ'.) Τὰ δὲ τῷ ἀειθμῷ πῆ μὲν ἄλλοια, πῆ
δὲ, καὶ ἔχι. (δ. κςς'.) Ἄρα καὶ τὰ τῷ εἶδει ὡσαύτως.
Ο. Η. τὸ Α'.

Τοῖς δ' ἐπεροειδέσι τάτις, ἀπὸ τὰς ἐκ τῆς τῷ ἀειθμῷ
ἐπερότητος, ἀλλομαγὰς τῷ ἐπισιαδισέρων, καὶ αἰ ἐκ τῆς
τῷ

τῆ εἶδος συμβαίνουσιν. Ἐν αὐτοῖς τὸ ἀλλοῖα εἶναι, μᾶλλον. Ὁ τὸ Β'.

Εἰ δὲ μᾶλλον τὸ ἀλλοῖα εἶναι τῶν εἰρησίων, φανερόν ὡς ἦσαν τὸ μὴ ἀλλοῖα. Ἀλλ' Ἐκεῖνο (ὡς τὸ β.) ἀρα καὶ τῶ. Ο. Η. τὸ Γ'.

Θεώρημα ΡΜΔ'.

§. τ κ η', ,, **Τ**ὰ ἄλλα τῶν ἁπλοῦν καὶ ἀπλοῦν, καὶ ἀπλοῦν-
πρᾶ, τὰ δὲ τῶν ἁπλοῦν, καὶ ἀπλοῦν.

Μᾶλλον ὡς τὰ ἐσιώδη διευκολοχότα (§. τ ι γ'.) μείζονα καὶ τῶ ἐκείνοις ἐπισυμβαίνοντων, ὅθεν αἱ ὁμοιότητες, εἰκὸς εἶναι τῶ διαφοράν. Εἰ δὲ καὶ τέλειον, καὶ τελείαν. Ἄρα κτ.

Σχόλιον.

§. τ κ θ'. **Ο** δὲ Ἀριστοτέλης (1) τῶ ἐπεροχρῶν καὶ μὴ
,, ὑπάλληλα τεταγμένων, ἑτέρας εἶναι τῶ εἶδει τὰς διαφο-
,, ράς, τῶ δὲ ὁμογενῶν ἐδὲν κωλύειν τὰς αὐτὰς εἶναι
διαφοράς ἀπεφῆνατο. Ὡς εἶπερ ἄρα μὴ μόνως τὰς ἰδιαίτα-
τα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδία, καὶ κοινῇ καλεσμένης διαφοράς ἐκλά-
βης, ὅς ἂν τοῖς ἐσι τὸ εἶναι ὅμοια μαρτυρέμενα ἔξῃς καὶ
ὑπὸ τῆ Φιλοσοφίας ἡμῖν τὰ λεγόμενα. Ταῦτα δὲ καὶ ἄλλα
δείγματα τινὰ ὑποσησαμένους εἶναι ἀειδηλότερα. Οἷον Ἀ-
ριστοτέλης φέρειπεῖν, καὶ Σωκράτης τῶ ἀειθμῶ ἑτεροὶ ὄν-
τες, πῆ μὲν ἀλλοῖοι, καὶ γὰρ καὶ ἡλικίαν κατ' ἑαυτὸν, καὶ τόπον
ἐν ᾧ, καὶ μορφῶν τῶν ἔξω, καὶ τ' ἄλλα. πῆ δὲ καὶ μὴ, οἷον
τὰς ἀραιοῦσαι, ἑκάτερος γὰρ Φιλοσοφίας ἐφρόντισεν.
(§. τ κ σ'.) Ἡ γὰρ ποίησις ὅθεν τὸ ἐπίσημον τῆς ὁμοιότη-
τος, ὑπερβολῆς χρησαμένη χεδὸν ἐπαύτισεν. ,, Οὐ πᾶσις Ἀ-
,, χιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ. Ἴππος δὲ καὶ κύων τὰ
μὲν.

(1) Ἐν πῆσις ἀπὸ τῆς Κατηγορ.

μεν' αλλοῖα, τὸ μὲν γὰρ χειμεριστικόν, τὸ δὲ ὑλακτικόν, καὶ τὸ μὲν πολυμικόν, τὸ δὲ φιλοδέσποτον, κτ. τὰ δὲ μὴ, οἷον ἀμφω τετραπόδα, καὶ λάλκα εἰ τύχοι, κτ. μάλλον δὲ αλλοῖα, ἢ ἵππος, καὶ ἵππος. (δ. τλζ'.) Καὶ εἰλαία καὶ ἀνθρωπος, τὸ βέβηθαι καὶ αὔξειν ὁμοίως ἔλαχεν, εἰλαία δὲ καὶ ἀγγελοῦ, ἐδὲ ταῦτα.

Θεώρημα ΡΜΕ'.

δ. τλδ'. Ἦ γίνετ' ἀντι αλλοῖον, καὶ ἐκ ἄλλο. Καὶ ἀνάπαλιν.

Οὐ γὰρ ἢ τῷ ἐπισιωδῶν τυχεῖσα τροπή, καὶ τῷ τῷ ἐπισιωδῶν βηφίρει ἐξ ἀνάγκης. (δ. τλδ'.) Οὐκ ἄρα ὅτι αλλοῖον, καὶ ἄλλο. Ὅ, τὸ Α'.

Ἄλλ' εἴπερ ὅτι ἐκ ἄλλο, ἐδ' αλλοῖον, ἔσαι ἄρα ταῦτ' ἑαυτῷ ἀπλῶς ταῦτόν. Ὅπερ ἐπὶ τῷ φύσει ὄντων ἀδύνατον. (δ. τλγ'.) Ἄρα καὶ τὸ ἀνάπαλιν.

Σχόλιον.

δ. τλδ'. Ὅτωτοι, καὶ ἐπὶ τῷ τῷ, τοῖς περὶ Ἡράκλειτον, καὶ Κρατύλλον συσπειρόματι, τοῖς ἐν διώκεσσι ροῦ τῷ ὄντι ἀποφαινομένοισι. (δ. τλδ'.) Εἰς τῷ τῷ τείνει καὶ τὸ, ἢ Ἄλλοῖοσμοι ζεῖν ἐφανῆς νέον, ἢ ἐπάρουθε.

Θεώρημα ΡΜς'.

δ. τλβ'. Ἦ γίνετ' ἀπὸ ἄλλα, καὶ ἐκ ἀΐσα, καὶ ἐκ ἄλλα καὶ ἀΐσα. Καὶ αλλοῖα καὶ ἐκ ἀΐσα, καὶ ἐκ αλλοῖα καὶ ἀΐσα.

Τὸ γὰρ ἀΐσα εἶναι καὶ μὴ, ἔχει τὰ ὄντα ἀπὸ τῆς ποσότητος, ὡσπερ ἐν καὶ τὸ αλλοῖα καὶ μὴ, ἀπὸ τῆς ποιότητος. Τὸ δ' ἄλλα καὶ μὴ, ὡς ἐκ τῶ γένεσ, ἢ τῶ εἶδεσ, ἢ τῶ ἀειθμῶ. (δ. τιβ'.) Ἄλλα μὲν τὰ γένεσ, ἢ εἶδει, ἢ ἀειθμῶ

ὁμοῦ ἄλλα, ἢ μὴ, τῆς ἐνύλε μοίρας τυγχάνοντα, καὶ πρὸς αὐτὴν πύτρηγε δεκτικά, καὶ ποιῶ, καὶ πρὸς τὸ μείζον καὶ ἔλαττον, καὶ ὅμοιον καὶ ἀνόμοιον, ἄλλοτε ἄλλως ἔχοντα ἀδιαφορεῖ. (εἶγε τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν συμβεβηκότεα εἶναι ὁμολογεῖται.) Ἄρα κτ.

Σχόλιον.

§. 23. **Η** τὶ καλύει μὴ ἄλλως ὄντας τῶ εἶδει, αἰτίας γινόμεναι τῶ μεγέθει,

„ Αἴαντε δύο, καὶ Τυδῆος υἱόν;
πᾶς τε Φερητιάδε ἵππυς

„ τὰς Εὐμηλος ἔλαυσε ποδάκτας ὄρνιθας αἰς,
καὶ τοὶ τῶ ἀειθμῶ μὴ ταυτιζόμενα, γινόμεναι μὲν τοι,

„ Ὀφίχας, διέτας, σαφύλη ἔπι νῶτον εἴσας;

Ἐπεὶ ἄρα ἕτερα τῶ γίνεαι ποσὸν καὶ ποιὸν καὶ ἀκλήλων, καὶ τῆς ἐσίας, φανερόν ἐστι καὶ αἱ τῶτοις βεβηκότεαι χεῖρας, ἕτε σωμασάγειν ἀκλήλας πεφύκασιν, ἕτε σωμασάγειν. Καὶ ἐδὲ τὶ προσλυμασθεῖται καὶ ἡ ἀνισότης καὶ ἀνομοιότης τῆ κατ' ἐσίαν ταυτότητι, καὶ ἀνάπαλιν, ὡσπερ καὶ ἡ ἀνισότης τῆ ὁμοιότητι, καὶ ἀνάπαλιν τῆ ἀνισότητι τὰ τῆς ὁμοιότητος. Διὸ καὶ ὁ νεώτερος Οὐόλφιος ἐν Ἀειθμητικαῖς, πῆν μὲν ὁμοιότητα ταυτότητα, πῆν δὲ ἀνομοιότητα ἕτερότητα, τῶ οἷς τὰ ὄντα αἴφειλε διακρίνεσθαι ὁμοειδύμους (1), ἀντίκα ὡς ἐν ποσεισματι ἐπιφέρει, μηδεὶ εἶναι ἐν πατέρω τῶ ὁμοίων ἀρεῖν, ὁ μὴ καὶ πατέρω ἅμα ἐν ἡ ὁπίσης, εἰ τῶτο μόνον ποιῶτον ἢ, ὡς ἀπὸ τινὸς προσληφθέντος νόητὸν εἶναι. (2) Τοιῶτον δὲ καὶ αὐτὸ εἶναι πῶπως ἢ ποσότης. Αὐτὴ γὰρ χωρὶς τινὸς προσληφθέντος, καὶ αὐτὸ νόηθῆναι ὅλως. (3) Ἐθροστοὶ καὶ τῆς ὁμοιότητος σωζόμενης, φησὶ, διαφέρει αὐτὸ τὰ ὄντα, τῆ γὰρ ποσότητι. (4) διαφορὰ γὰρ οἶονεῖ τις ἐσωτερικὴ τῶ ὁμοίων

(1) Κεφ. α. §. 24.

(2) Αὐτ. §. 25.

(3) Αὐτ. §. 13. 14.

(4) Αὐτ. §. 26.

ἡ ποσότης τῶ φιλοσόφῳ ἐκείνῳ (καίτοι ἐξωπεμνίῳ αὐτῆς
ὀνομάσειε ἅ τὰ ἐπισιῶδες) ἐσί τε καὶ κείται.

Θεώρημα ΡΜΖ΄.

§. τλδ. „**Τ**ὰ ταυτιζόμενα, ταύτη γὰρ ἢ ταυτίζεται,
ἢ ἀντὶ ἀλλήλων κατασταθῆναι ἔχει ἀδιαφόρως. Ὅπερ ἐ-
στὶ, θάτερον ἀντὶ τῶ ἐτέρῳ ληφθῆναι δυνατὸν, μὴδ ἢς
ἢ τινοςδὲν ἐντεῦθεν διαφορᾶς ἐπιτυμβαίνεσης.
Εἰ γὰρ ἀντικαθιστάμεθα διαφορᾶν τινα ἐπάγει, πόθεν
δὴ τὰ τῆς διαφορᾶς, καὶ τίς ὁ λόγῳ αὐτῷ ἐμποῖσαι
λόγος; (§. λδ.) ἢπι γὰρ ἢ ταυτίζεται, ἢ ἢπερ ἔχει.
Ἄλλ' ἔχει τὸ πρῶτον· ἐδὲ γὰρ παρέξεται τι, ὃ μὴ ἔχει.
(§. οή.) Ἡ δὲ ταυτότης, ἢ ταυτότης, καὶ αὐτὴ κατὰ
ταῦτό, καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ ἑτερότης, εἰ μὴ δόξειε συγχωρεῖν
τῷ ἀντίφασιν. (§. λ.) Ἄλλ' ἐδὲ τὸ δεύτερον. ὑπετέθη δὲ
ὅτι ταύτη γὰρ, ἢ ταυτίζεται. Ἄρα τὰ ταυτιζόμενα, κτ.

Θεώρημα ΡΜΗ΄.

§. τλε. „**Τ**ὰ τῶ αὐτῶ ταυτὰ καὶ ἀλλήλοις. Καὶ τὰ
ἴσα. Καὶ τὰ ὅμοια.
Ἐπειδὴ γὰρ δύο τινὰ, τὸ μὲν Α, τὸ δὲ Β, ταυτὰ τῶ
αὐτῶ Γ (ἐξ ὑποθ.) τῷ αὐτῷ ἄρα σύνετα πρὸς αὐτὸ
ἐκείνο διασώζει τῶν ἐκάτερον. Ἡ γὰρ ταυτότης σύνετα.
(§. τια.) Καὶ πάλιν ἢ τῶ Α πρὸς Γ, καὶ ταύτῳ δὲ
τῷ σύνετα χέσις, εἰρήθω Ε. Ἔσαι δὲ δὴ καὶ ἢ Β πρὸς
Γ, ὡσαύτως Ε. Ἄλλ' ἐπεὶ τὰ Β καὶ Γ ταυτὰ (ἐξ ὑποθ.)
δυνατὸν τῶ ἐκείνο ἀντικατασταθῆναι, ἀδὲ διαφορᾶς τινὸς
ἐντεῦθεν ἀναφυομένης. (§. τλδ.) Ἀντικαθιστάθω ἄρα,
καὶ ἔσαι ἢ Α πρὸς Γ χέσις, Α πρὸς Β. ἢ δὲ ἢ Ε. καὶ
αὐτὴ ἄρα ἔσαι Ε. Ἄλλ' ἢ Ε χέσις καὶ σύνετα ὑπετέθη ἢ
μῖν, ἢτοι ταυτότητα. (§. τια.) Ἄρα Α καὶ Β ταυτὰ ἐ-
σίν. Ο. Ε. Δ. Α΄.

Ἦσαι-

ἴσως δὲ διχθήσεται, καὶ ὅτι ἴσα· καὶ ὅτι ὅμοια.
Ἄπειρ ὡς τὸ Β' καὶ τὸ Γ'.

Περὶ Ἀντιθέσεων.

§. τλς. **Τ**ὰ ἀντικείμενα λέγεται πρῶτα ὡς· τὰ μὲν γὰρ
κατ' ἀντίφασιν ἀλλήλοις ἀντίκεινται· τὰ δὲ ὡς πρός τι ἔχειν
τὰ τῆς μάχης νοεῖται· τὰ δ' ἀντιβαίνει ἀλλήλοις ὡς ἕξις,
καὶ σέρσις· τὰ δὲ καὶ ἐναντίασιν. (ὅτι ὡς ἐν τοῖς μετα-
πίς κατηγορίας εἴρηται.) (1) Ἦτοι γὰρ τῷ ἀντικειμένῳ
θάπρον συλλογίζεται τὸ ἔπρον, καὶ ἡ μάχη ἔσαι τῷ πρός τι·
ἢ ἀπάγει καὶ ἀποκρύπτει· τὸ δὲ, ἢ πάντα, καὶ ἀνακλύπτει
ἀντίφασιν. Ἡ τῶ ἀντικειμένου μόνοντος, καὶ σέρσις· ἢ συλλο-
γῆς ἀντικειμένου καὶ τῶ γένους, καὶ ἐναντίασιν. Ἀντίκεινται τοῖ-
σιν κατ' ἀντίφασιν, εἰὰν τὸ μὲν ὡς κατὰ φασιν εἰσάγηται, τὸ
δ' ὡς ἀπόφασιν τὸ αὐτὸ ἀπὸ τῶ αὐτῆ ἀπάγη· οἷον δίκαιος
καὶ δίκαιος· ὅραται, καὶ ἔχει ὅραται. Ταῦτα δὲ καὶ συ-
νληθῆσιν ἐνδέχεται. (§. λ'. λδ.) καὶ μέσον ὅλας τι,
οἷα ὄσιν ἐπιδέχεται. (§. λε.) Οὕτω δὲ ἔχει, ὡς αἰεί-
ποτε τὸ μὲν ἐξ ἀνάγκης ἀληθῆσιν, τὸ δὲ ψεύδεται, ἐπὶ
τῷ μὴ ὄντων, καὶ ἔπειτα, ἢ ὅτι τῷ ὄντων. Διὸ καὶ τῷ ἀν-
τικειμένου ὡς Ἀριστοτέλης φησὶ, πρῶτον Ἀντίφασιν. (2)
Ἀντίκεινται δὲ καὶ σέρσις, ὡς τὸ μὲν εἶδος τι ὄσιν, τὸ δὲ
τῶ ἀπυσία, οἷον ὄραν καὶ τυφλός· ἀπαιτεῖ δ' αἰεὶ ἡ σέρ-
σις ἀντικείμενον, ὅπερ ἐσέρηται. Καὶ τῶτο, ἢτοι μὴ πεφυ-
κός, εἰὰν ἡ καταχρηστικώτερον ἔχον τὰ τῆς σέρσεως, οἷον
λίθος κωφάων· ἢ πεφυκός. Ὁ δὲ πέφυκεν, εἰ μὴ ἔχοι,
ἢ ἀπλῶς, ἢ πῆ· οἷον εἰ κύων τυφλός ἢ μεθ' ἡμέραν ἐν-
σάττω, ἢ πρότερον· ἢ πάντα τυφλώτων, ἢ μὴ καλῶς ὄ-
ραν. (3) Ἐναντία δὲ λέγεται, τῶτε μὴ δυνατὰ ἅμα τῷ
αὐτῷ παρεῖναι τῷ ἀσθενέροντων καὶ γένους. Καὶ τὰ πλεί-
στα ἀσθενέρονται τῷ ἐν τῷ αὐτῷ γένει. Καὶ τὰ πλεί-
στα

(1) Λογικ.

(2) Μεταφ. Ι.

(3) Μεταφ. Θ.

ἢ εἰς ἀφ' ἑαυτῶν ἐν τῇ αὐτῇ δεκτικῷ. Καὶ τὰ πλεῖστα ἀφο-
 ροῦν ἐπὶ τῷ αὐτῷ δυνάμιν. Καὶ ὧν ἡ ἀφο-
 ρὰ μείζων, ἢ ἀπλῶς, ἢ κατ' εἶδος, ἢ κατ' εἶδος. (1).
 Ἀλλὰ τῶν ὁ μὲν Α' τῷ ἀποδοθέντων θεσμῶς, τῆς τῷ κυ-
 ριότητι ἐναντίων ἔχεται φύσεως, δεόν ἐκεῖνα τῷ αὐτῷ
 ἄλλοις εἶναι μέγιστα. Οἱ δὲ λοιποὶ ἄλλοις, τὰ μάλιστα τοῖς
 ἐναντίοις προσήκοντα γνωρίσματα προχειρίζονται. Ἀμέλει-
 τοι τῷ καὶ τῷ ἄλλοις ταυτότητα ἢ ἀπαιτεῖ, οἷον τὸ λευκὸν
 καὶ τὸ μέλαν. Καὶ τὸ τῷ αὐτῷ ὑποκειμένῳ (καίτοι μὴ
 ἄμα.) ὑποσυμβαίνει· ὡς ὑγίεια καὶ νόσος, τῷ αὐτῷ ζῳῷ.
 Καὶ τὸ τῷ αὐτῷ δυνάμιν ἔχει πάντων ἁπολάσει, οἷον
 τὸ κατακλιθῆναι, καὶ ἀκατάκλιθον τῆς σωτηρίας ἢ Γραμμα-
 τικῆ πολυπραγμονεῖ, ἢτε Ἡθικῆ καὶ ἀρετῆς πραγματεύ-
 ται καὶ κακίας. Τὸ δὲ πλεῖστον ἀφοροῦν κοινῇ ὅτι πάντων
 παρείληπται, ἀλλὰ τὰ μεταξύ τῷ ἐναντίων, ἢ καὶ ἄλλοις, καὶ
 ὑποκειμένῳ καὶ δυνάμει, ὡς πάντων, ἔχοντα, ἀλλὰ τὸ
 μὴ τῷ μείζων ἔχει ὑπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων, τῆς τῷ ἐ-
 ναντίων ἀπὸ φύσεως. Διὸ καὶ προσετέθη, ὅτι τῶν ἢ ἀφο-
 ρὰ μείζων· ἢτοι ἀπλῶς, οἷον τῷ ἀφ' ἑ, καὶ τῷ πρὸς ὄν,
 τῷ ὄρων ὅτι κινήσεως· ἢ κατ' εἶδος, οἷα ἢ τῷ εἰδοποιῶν
 ἀφορῶν, ὑφ' ὧν τὰ ἄλλα ἀκρίβηται· ἢ κατ' εἶδος, οἷα ἢ
 τῷ κατὰ συμβεβηκός, ὑφ' ὧν τὰ ἐν τῷ αὐτῷ εἶδει ἄτομα.
 Ἐπιτεῦθεν δὲ καὶ κατὰ δεύτερον εἰς λόγον ἐναντία λεγόμε-
 να, καὶ τὰ ἀλλὰ τὰ πρῶτα πάντα, ἢ ὅτι ἔχει πάντα, οἷον
 πῦρ καὶ ὕδωρ· ἢ ὅτι δεκτικὰ τῷ τοιούτων, οἷον ἀπὸ φωτός,
 καὶ σκότους· ἢ ὅτι ποιητικά, οἷον θερμοτικὸν καὶ ψυχτικόν·
 ἢ παθητικά, οἷον θερμαντὸν καὶ ψυχραντὸν· ἢ ποιῶντα,
 οἷον θερμαίνον, καὶ ψύχον· ἢ πάσχοντα, οἷον θερμαινόμε-
 νον, καὶ ψυχόμενον· ἢ ἀποβολαῖ εἰσιν, ἢτοι φθορὰ τῶν,
 οἷον ἀποθερμάνσεις καὶ ἀποψύξεις· ἢ λήψεις, οἷον θερμάν-
 σεις, καὶ ψύξεις· ἢ ἕξεις, οἷον θερμότης ψυχρότης· ἢ σερμ-
 σεις, οἷον σέρησις θερμότητος, καὶ ψυχρότης. Τελούταια
 δὲ κείδω τὰ κατ' εἶδος ἁπολάσει, ὧν δεύτερον, ἢ ἔστι τὸ
 ἔτε-

(1) Μεταφ. Δ.

ἔπρον, σωσιγάγει δὲ, καὶ συμμεθέλκεται. Ἄλλ' ἦτοι ἐπί-
σης, καὶ ἀντιτρόφως, οἷον δῦλος, δεαυότης· ἢ τὸ μὴ, τὸ
δὲ ἔχει, οἷον ἐπισήμη, καὶ ἐπισπύον. Ἄλλ' ἔχει δὴ καὶ τὰ πε-
ρὶ τῶν φιλοσοφῶν τῆς Ἀριστοτέλει ἐν τῷ I τῆς Μεταφυ-
σικῶν, ἐν εἴδει θεωρημάτων καὶ τῶν περὶ τῶν σοφῶν Μίθο-
δον, ὑφ' ἡμῶν προβαλλόμενα.

Θεώρημα ΡΜΘ΄.

§. τ λ ζ. Ἡ κατὰ ἀντίφασιν μάχη, σφοδρότερα τῆς
ἄλλων ἐστίν.

Ἡ μὴ δὲ καὶ σέρησιν ἐπὶ τῶν ὄντων, καὶ δεκτικῶν θεω-
ρεῖται· ἢ δὲ κατ' ἐναντίωσιν, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιζομῶν τῆς γέ-
ναι. Ἡ δὲ κατὰ γέναι πᾶσα ταῦτα, καὶ συνεπιασάται τ' ἀν-
τίθετον. Ἡ δὲ κατ' ἀντίφασιν, καὶ ἐπὶ τῶν ὄντων καὶ μὴ, καὶ
τῶν δεκτικῶν, καὶ μὴ· ὑδεμίαν τε κοινωνίαν γέναι ἀπαιτεῖ.
Καὶ δι' αὐτῆς, τὸ ἕτερον μέρος περὶ τούτου, θάπερον ἀπλῶς ἀ-
ποκρύβεται. (§. τ λ ζ.) Ἄρα κτ.

Θεώρημα ΡΝ΄.

§. τ λ η. Ἡ κατ' ἀντίφασιν μάχη τῶν λοιπῶν ἀποτέ-
ρα, καὶ ἀπλυτέρα.

Αὕτη γὰρ καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀντιθέσεσιν, οἷς ἀπλύτε-
ρόν τε καὶ πρότερον ἐνθεωρεῖται· τὰ γὰρ ἀντίθετα καὶ πᾶν
εἶδος ἀντιθέσεως ἀλλήλοις ἐ συυφίεσται, καὶ τῶν θάπε-
ρον αἰεὶ συνεπτυγμῶν ἐμφαίνει τῶν ἀπόφατιν τῆ ἕτερου.
Καὶ ὅτι καὶ ὁ τυφλὸς ἐστὶ μὴ ὄραν. Καὶ τὸ μέλαν ἔχει λευ-
κόν. Καὶ ὁ ὑδὸς ἔχει πατῆρ, ἔ ἐστὶν ὑδὸς. Ἄρα κτ.

Θεώρημα ΡΝΑ΄.

§. τ λ θ. Καὶ ἡ σέρησις ἀντιφασίς τις ἐστίν.

Λέγεται γὰρ σέρησις καὶ τὸ μὴ ἔχειν ἕπερ ἐ πέφυκε,
κατα-

καταχρηστικώτερον. οἷον ὁ λίθος ἐκ ἔχει ὄψιν. Καὶ ὁ πέφυκεν, εἰ μὴ ἔχει, ἢτοι ἀπλάως, ἢ πῆ. (β. τλς.) "Οτι μὴ ἐν ἀντίφασις ἢ σέρησις, δῆλον. Ἐσέρηται γὰρ, ἢ μὴ ἔχει. (β. τ λή.) "Αρα τὸ Α΄.

"Οτι δὲ καὶ ἀντίφασις ἔστι κατὰ τι, δῆλον ἐντεῦθεν. Ἡ δὲ ἀντίφασις ἐκ ἀπαιτεῖ, ἔπε δεξιότητα ἔχειν, ἔπε ἐσίαν τῆ ὑποκείμενον, ἔπε παντὸς ἀληθείας, καὶ γὰρ καὶ ζῶον, καὶ ξύλον, καὶ τὸ μὴ ὄν, μὴ ὄραν φαμῶ. Ἡ δὲ σέρησις, καὶ ὑποκείμενον ἐπιζητεῖ, καὶ ποτὲ, καὶ δεξιὸν εἶναι πῶτο θέλει. τὸ δὲ μὴ ὄν ἐκ ἐσέρηται. Ταύτη δέτοι καὶ ἡ μὴ ἀντίφασις μέσον ἐκ ἔχει. (β. λ έ.) ἀνάγκη γὰρ ἢτοι ἴσον εἶναι, ἢ μὴ ἴσον παῦν, καὶ ὄν καὶ μὴ ὄν. ἡ δὲ σέρησις ἔχει πῶς. ἔ γὰρ πῶς παντὸς ἀναγκαῖον ἔστι λέγειν, ὅτι ἢ ἴσον, ἢ ἀνίσον. Ἀλλ' ἢ ἐπὶ μόνον τῆ δευτικῆ τῆς ἰσότητος. Ἄρα κτ.

Θεώρημα ΡΝΒ΄.

β. τ μ'. „ Καὶ ἡ ἐναντίωσις σέρησις τρις ἔσα ἔστι. Αἱ γὰρ γνέσεις ἐκ τῆς ἐναντίων ἐν τῇ ὕλη, καὶ αἰ φθοραὶ ὡσαύτως ἐπὶ τὰ ἐναντία. οἷον ἐκ λευκῆ γίνεται μέλαν. Καὶ τὸ θερμὸν οἴχεται ψύξεως ἐπιληθείσης. Ἀλλ' εἰ μὴ προεσέρητο, πῶς τῆ γνέσει τοῦ εἶδος ἔτυχεν; ἢ δὲ φθορᾶς πῶς ἀπέθετο, μὴ σερηθεῖ; Τοιγαρῶν κτ.

Σχόλιον.

β. τ μ α'. Αὐτὸ πῶτο καὶ δι' ἐπαγωγῆς ὁ Ἀριστοτέλης κατασκάλλει. Ἡ μὴ δὲ ἀνισότης, φησὶ, σέρησις ἔστιν ἰσότητος. ἢ δὲ ὁμοιότητος ἀνομοιότης. ἢ δὲ κακία ἀρετῆς.

Θεώρημα ΡΝΓ΄.

β. τ μ β'. „ Οὐ πᾶσα σέρησις ἔστιν ἐναντίωσις. N Σπέ-
Metaph. Tom. I.